

Bamidbar: The Census and the Rise of the Individual

(1) במדבר פרק א

(א) וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֵהָל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִי לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵאמֹר: (ב) שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתֵם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגֻלְתֵּם: (ג) מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: (ד) וְאֹתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה
אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא: (ה) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֱלִיצֹר בֶּן שְׂדִיאוֹר: (ו)
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן צוּרִישְׁדִי: (ז) לְיִהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינָדָב: (ח) לְיִשְׁשָׁכָר נַתְנָאֵל בֶּן צוּעֵר: . . .

(2) במדבר רבה (וילנא) פרשת במדבר פרשה ב

יא "אלה פקודי בני ישראל לבית אבותם וגו'." בעשרה מקומות נמנו ישראל: אחד בירידתן למצרים (דברים י'
בשבועים נפש ירדו אבותיך וגו'." ואחד בעלייתן (שמות יב) "ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה וגו'." ואחד אחר
מעשה העגל (שמות ל) "כי תשא את ראש בני ישראל וגו'." ושנים בחומש הפקודים - אחד בדגלים ואחד
בחילוק הארץ. ושנים בימי שאול (שמואל א' טו) "ויפקדם בטלאים" (שמואל א' יא) "ויפקדם בבזק" - כד אינון
עתידין באילין אמרייה, וכד אינון מסכינין בבזקייה. ואחד בימי דוד (שמואל ב כד) "ויתן יואב את מספר מפקד
העם." אם מספר למה מפקד ואם מפקד למה מספר? אלא עשה שתי אנפיראות גדולה וקטנה, הקטנה הראה
לדוד הגדולה לא הראה לו, לפיכך כתב את מספר מפקד. ואחד בימי עזרא (עזרא ב) "כל הקהל כאחד ארבע
רבוא וגו'." ואחד לעתיד לבא (ירמיה לג) "עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה."

(3) בראשית פרק כא

(א) וַיִּקְוֹק פֶּקֶד אֶת שְׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְקֹוֹק לְשְׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: (ב) וַתַּהַר וַתֵּלֶד שְׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו
לְמוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים: (ג) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שֵׁם בְּנֵו הַנּוֹלָד לוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ שְׂרָה יִצְחָק:

(4) בראשית פרק נ

(כה) וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלֶתֶם אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה:

(5) במדבר פרק א

(מט) אַךְ אֵת מִטָּה לֹוי לֹא תִפְקֹד וְאֵת רֹאשֵׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (נ) וְאַתָּה הִפְקֹד אֶת הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן
הָעֵדוּת וְעַל כָּל כְּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ הֵמָּה יִשָּׂאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת כָּל כְּלָיו וְהֵם יִשְׂרְתֵהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ:

(6) ויקרא פרק ה

(כג) וְהָיָה כִּי יַחֲטֵא וְאִשָּׁם וְהִשִּׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת הַעֲשָׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת הַפְּקֻדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֹד אֹתוֹ
אוֹ אֶת הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מָצָא:

(7) שולחן ערוך יורה דעה הלכות תערוכות סימן קי

סעיף א דבר חשוב אוסר במינו בכל שהוא, והם ז' דברים: . . . הגה: ויש אומרים דכל דבר שבמינו, דהיינו שדרכו למנותו
תמיד, אינו בטל (טור בשם ר"י וב"י). וכן נוהגין. הא דדבר חשוב אינו בטיל, אינו אלא מדרבנן ואזלינן בספיקו לקולא . . .

(8) ויקרא פרק כו

(מו) אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרוֹת אֲשֶׁר נָתַן יְקֹוֹק בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה: פ

(9) ויקרא פרק כז

(לד) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוֹק אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

(10) שמות פרק יט

(ב) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר:

(11) רש"י שמות פרק יט

ויחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד, אבל שאר כל החניות בתרעומות ובמחלוקת: